

Univerzita Karlova v Praze - Pedagogická fakulta
Katedra dějin a didaktiky dějepisu
M. D. Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Posudek oponenta bakalářské diplomové práce

ANETA KOLOVECKÁ, *Sparta jako historiografický problém*. Ved. práce: Mgr. Robert Skopek. Praha: UK, PedF KDDD, 2014, 73 stran + 1 obr. příloha

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.		x		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		x		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .		x		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).		x		

Celkové hodnocení (slovně)

Autorka si vytýčila za cíl zmapovat čtyři vybrané problémy ze spartských dějin v jejich dalším líčení a zobrazování: zabývá se

- 1) osobností legendárního Lykúruga a jeho zákonodárstvím – otázkou, jak se z bájného Lykúruga stal ideál a vzor nejlepšího občana už v době antické,
- 2) bitvou u Thermopyl a jeho největší postavou, králem Leónidem, nejen v antice, ale i v nové době (opět, nebo jako pokračování, najdeme Leonidův druhý život v poslední kapitole, s. 65),
- 3) postavením ženy v antické Spartě s přihlédnutím ke dvěma ženám, jež si vysloužily pozornost antických spisovatelů, a
- 4) tzv. druhým životem Sparty v poantickém období počínaje starověkým Římem a konče nacisty. Zde s v některých bodech vrací k již řečenému.

K vytčenému cíli nutně musela vyhodnotit antické prameny, které k utváření stereotypních mytizací přispěly. Úkolu se zhostila úspěšně – jednotlivé autory a jejich dílo týkající se Sparty vidí celkem objektivně a s nadhledem, přičemž využívá i zkoumání moderních badatelů. V práci sleduje vývoj jednotlivých mýtů, aniž by se ovšem prvoplánově snažila popsané postavy a situace odmýtizovat a vyjmout z nich pravé historické jádro.

Závěr je spíše shrnutím.

Gramatické chyby ve větné diakritice (psaní velkých písmen, i-y) jsou zarážející u studentky češtiny. Skloňování Cicera -> Cicerona (S. 10, pozn. 15), Archidamose (místo Archidama, s. 22) je zřejmě jen z nepozornosti. Markellínos – o něm se autorka mohla dovědět více v Luciano Canfora. *Dějiny řecké literatury*. Praha: KLP, 2001 (popř. 2009=3. vyd.revidované a doplněné vyd.), s. 274 aj. Je zvláštní citovat řecký text v anglickém překladu, když český existuje (právě v Canforovi). Zpochybňuji citaci kolektivních děl jako je Encyklopedie antiky či Slovník antické kultury, citaci úvodů/předmluv k překladům antických děl a nedůslednost v citacích (s. 47, pozn. 153 a s. 65, pozn. 242).

Navržená známka: **velmi dobře**

23.8.2014

doc. PhDr. Jana Keparťová CSc.